

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 30397-12-15 פלונית ואח' נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת חגית מטלין

פלונית	תובעת
ע"י ב"כ עו"ד לאה שפיגל	
נגד	
פלוני	נתבעים
ע"י ב"כ עו"ד יואל אסף	

מיני-רציו:

* הכרעה בתביעה למזונות 3 קטינים בהתאם להלכת בע"מ 919/15.

* משפחה – מזונות ילדים – בעקבות בעמ 919/15

פס"ד מתוקן בתביעה למזונות 3 קטינים (ילידי 2003, 2007 ו-2011). הצדדים יהודים, הקטינים במשמורת משותפת האב רואה את הילדים פעמיים באמצע שבוע וכל סופ"ש שני. קיימת מחלוקת בעניין הכנסותיהם ורכושם הנוסף של הצדדים. בהחלטה למזונות זמניים (שניתנה טרם פסה"ד בבע"מ 919/15) נפסקו לכל קטין מזונות זמניים בסך של 1,300 ₪. בנוסף חויב האב במדור בשיעור 25% מדמי השכירות (עד לסך של 1125 ₪) מחצית התשלום למוסדות החינוך ומחצית הוצאות בריאות חריגות.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

בפסה"ד בבע"מ 919/15 שעסק בסוגיית חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת, נקבעה הלכה לפיה בגילאי 15-6 שנים החיוב במזונות הוא מדין צדקה והוא חל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה משכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.

ההלכה שנקבעה בעניין 919/15 לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת והורים בעלי יכולת כלכלית שווה. עוד נקבע, כי יש ליישם את ההלכה גם על הליכים שהיו תלויים ועומדים בעת שניתן בע"מ 919/15 וזאת כפי שבנסיבות בנדון. אשר לקטינים עד גיל 6 – יש להמשיך ליישם את הדין האישי החל והלכת בע"מ 919/15 אינה חלה לגביהם.

בעמ"ש 14612-10-16 נקבע כי בבואו של ביהמ"ש לפסוק את מזונותיו של קטין בגילאי 6-15 שנים, אזי בהתאם לכללים שנקבעו בע"מ 919/15 יש לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים: א. צרכי הקטינים – גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; צרכים שאינם תלויי השהות; צרכים והוצאות חריגות, ללא הבחנה בין צרכים הכרחיים ללא הכרחיים; ב. יכולותיהם הכלכליות של ההורים – מכלל המקורות שעומדים לרשותם, כולל שכר עבודה; ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי השהות ולצרכים החריגים; ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

כן נקבע כי על ביהמ"ש לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב בפניו, על מנת להבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר, אגב התחשבות בהכנסות ההורים ובזמני השהות, וכאשר ביהמ"ש משווה אל מול עיניו את עיקרון העל של טובת הילד.

ביישום לענייננו: נקבע כי כלל צרכי הקטינים, לרבות הוצאות מדור ואחזקת מדור עומד על סך של 11,300 ₪ לשלושתם יחד (כמפורט בפסה"ד) – 3700 ₪ לקטין (במעוגל); בעניין היכולות הכלכלית של ההורים נקבע כי פוטנציאל השתכרותה של האם לצורך חישוב דמי המזונות, עומד על סך של 6,000 ₪ נטו לחודש ושל האב על סך של 11,654 ₪ לחודש. בנוסף, כבעלות האב בית המגורים (ומשלם בגינו הלוואת משכנתא) ובידי האם 960,000 ₪ שקיבלה מהאב בגין חלקה בבית המגורים. לשני הצדדים זכויות סוציאליות שצברו. היחס בין ההכנסות הינו אפוא 34% (האם) – 66% (האב); לעניין זמני השהות נמצא כי היחס הינו 57% (האם) – 43% (האב).

אל נוכח כלל האמור ולאחר חישוב נקבע כי על האב לשלם לאם מזונות כפי חלקו בהתאם ליחס ההכנסות בקיזוז ההוצאות שמוציא בעת שהיית הילדים עימו: 1,621-2,488 ₪ = 867 ₪ לכל ילד ובסה"כ 2,601 ₪ (לשלושתם יחד); כן יחלקו הצדדים בהוצאות רפואיות חריגות וכן הוצאות חינוך ביחס להכנסותיהם, קרי: 66% האב ו-34% האם, שכן מדובר בהוצאות שאינן תלויות שהות ועל כן יחושבו אלו ללא קשר לזמני השהות. תוקפו של פסק דין זה הינו ממועד מתן פסק הדין ואילך.

פסק דין מתוקן

1. בפניי תביעה למזונות קטינים אשר הוגשה על ידי האם כנגד האב ביום 15.12.15.
2. הצדדים נישאו ביום 30.8.01 ונולדו להם שלושה ילדים: ל', ילידת 1.8.03, א', יליד 25.4.07 וא', יליד 9.8.11.
3. בין הצדדים התנהלו הליכי גירושין בבית הדין הרבני, ובין היתר קבע בית הדין בהחלטתו מיום 23.6.16 כי הקטינים יהיו במשמורת משותפת של שני ההורים וחלוקת זמני השהיה תהיה כדלקמן:

הילדים ישהו אצל האב בימים ג'-ד' מסיום הלימודים עד למחרת בבוקר, וישהו אצל האם בימים א'-ב', ושאר הימים בסופי השבוע יהיו לסירוגין.
ימי החגים והחופשות יחולקו בין ההורים בחלקים שווים.
עוד נקבע באשר לביתם של הצדדים ב_____ הרשום ע"ש שניהם כי בהסכמת הצדדים האב ירכוש את חלקה של האם בבית.
(ההחלטה צורפה כנספח ב' לבקשה למזונות זמניים מיום 14.7.16).

4. בהחלטה למזונות זמניים מיום 19.9.16 (אשר ניתנה בטרם בא אל העולם [בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני](#), פורסם בנבו, 19.7.17 (להלן: "[בע"מ 919/15](#)")), נקבע כי:
האב ישלם מזונות זמניים עבור כל קטין בסך של ₪1,300 לחודש (ובסה"כ ₪3,900 עבור שלושת הקטינים).
כמו כן נקבע כי האב ישלם בגין מדור הקטינים סך של 25% משכ"ד, ובלבד שסכום דמי השכירות לא יעלה על 4,500 ₪, דהיינו חלקו של האב במדור לא יעלה על סך של 1,125 ₪ לחודש (עבור שלושת הקטינים יחד), ובכפוף להמצאת חוזה שכירות תקף במועדיו על שם האם עם צד ג' שאינו בן משפחה.
עוד נקבע כי האב יישא במחצית התשלום עבור מוסדות החינוך בהם לומדים הקטינים, לרבות צהרונים, וכן במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטינים.
(להלן: "ההחלטה למזונות זמניים").

5. ערעור שהגיש הנתבע על ההחלטה בעניין המזונות הזמניים נדחה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.11.16 (ר' [רמ"ש \(מחוזי מרכז\) 27545-10-16](#)) (פורסם בנבו).

6. הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים, ובדיון שהתקיים ביום 2.7.17 הגיעו הצדדים להסכמות ולפיהן:
1. אין מחלוקת על מה שנאמר בתסקיר שהוצג מטעם התובעת לעניין חלוקת זמני השהות בין הצדדים. האב רואה את הילדים פעמיים באמצע שבוע וכל סופ"ש שני. 6 ימים מתוך 14 יום. והאם רואה את הילדים 8 ימים מתוך 14 יום.
2. לעניין סכומי המזונות שנפסקים במזונות מינימום – 1,400 ₪ לילד – אין צורך להוכיח. אין מחלוקת שמזונות מינימום לא צריך להוכיח" (עמ' 6 לפרוטוקול הדיון, שורות 31-34, עמ' 7, שורות 1-2).

ביהמ"ש קבע בהחלטתו בהמשך להסכמות אלה כי היות ואין מחלוקת בין הצדדים לעניין הסדרי השהות של כל אחד מהם עם הילדים, ואין מחלוקת לעניין ההלכה לפיה מזונות מינימום אינם דורשים הבאת ראיות, הרי שהמחלוקת שנתרה היא בעניין הכנסותיהם ורכושם הנוסף, ולפיכך בשלב זה, תחל חקירת הצדדים בעניין הכנסות הצדדים ורכושם בהתאם לחומר שבתיק (שם, עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 11-14).

7. בסיום שלב ההוכחות הגישו הצדדים סיכומיהם, ובהתאם ניתן כעת פסק דין זה.

הדיון המשפטי:

8. בעת הגשת התביעה הייתה ל' כבת 12 וארבעה חודשים, א' כבן 8 ושבעה חודשים וא' כבן ארבע וארבעה חודשים.
כיום ל' הינה כבת 14 ותשעה חודשים, א' י כבן 11, וא' כבן שש ותשעה חודשים.
9. בעניין [בע"מ 919/15](#) שלעיל נדונה סוגיית חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת.
בפסק הדין נקבעה הלכה לפיה בגילאי 6-15 שנים החיוב במזונות הוא מדין צדקה והוא חל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה משכר עבודה. בכך למעשה השווה הדין החל בגילאים 6-15 שנים לזה החל בגילאי 15-18 שנים, שגם אז החיוב על פי הדין העברי הוא מדין צדקה והוא מוטל על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות (ר' פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והאסמכתאות שם).
בפסק הדין נקבע ברוב דעות, בהתאם לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן, כי "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה" (פסקה אחרונה לפסק הדין).
10. אשר לקטינים עד גיל 6 - יש להמשיך ליישם את הדין האישי החל והלכת [בע"מ 919/15](#) אינה חלה לגביהם (ר' [רמ"ש \(מחוזי מרכז\) 14655-06-17 ר.ק נ' ד.ק.](#), פורסם בנבו, 26.9.17).
11. יצוין כי ההלכה שנקבעה בעניין 919/15 לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת והורים בעלי יכולת כלכלית שווה (ר' [בע"מ 919/15](#), דברי כב' השופט פוגלמן בפסקה 77 סייפא לפסק הדין וכן [עמ"ש \(מחוזי ת"א\) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב.](#), 20.12.17, סעיף 7 לפסק הדין).
עוד נקבע, כי יש ליישם את ההלכה גם על הליכים שהיו תלויים ועומדים בעת שניתן [בע"מ 919/15](#) (ר' [עמ"ש \(מחוזי מ"ר\) 33549-04-16 פלוני נ' פלונית](#), פורסם בנבו, 2.11.17), וזאת כפי שבנסיבות בנדון.
12. [בעמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב.](#) שלעיל נקבע כי בבואו של ביהמ"ש לפסוק את מזונותיו של קטין בגילאי 6-15 שנים, אזי בהתאם לכללים שנקבעו [בע"מ 919/15](#) יש לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים:
- א. **צרכי הקטינים** – גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; צרכים שאינם תלויי שהות; צרכים והוצאות חריגות, ללא הבחנה בין צרכים הכרחיים ללא הכרחיים.
  - ב. **יכולותיהם הכלכליות של ההורים** – מכלל המקורות שעומדים לרשותם, כולל שכר עבודה.
  - ג. **קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו** – נתון זה רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים.

ד. **חלוקת המשמורת בפועל** – נתון המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

13. כן נקבע כי על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב בפניו, על מנת להבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר, אגב התחשבות בהכנסות ההורים ובזמני השהות, וכאשר בית המשפט משווה אל מול עיניו את עיקרון העל של טובת הילד. ור' לעניין זה את שנאמר ב**בע"מ 919/15** שלעיל: **"נראית לי גם המלצתה של ועדת שיפמן שלפיה טובת הילד במשמורת פיזית משותפת מחייבת גם כי הוא יזכה ל"תנאים כלכליים משפחתיים דומים" בכל אחד מן הבתים ... כך שלכל הפחות יסופקו צרכיו ההכרחיים של הקטין בכל אחד מן הבתים, כשהצרכים העולים על כך יסופקו ככל הניתן בשים לב ליכולתם הכלכלית של ההורים. על רקע הבנה זו של טובת הילד, יש להבטיח כי בידי שני ההורים – האב והאם – יהיו די משאבים לצורך סיפוק מלוא צרכיו ההכרחיים של הילד, כמו גם המשאבים הדרושים לסיפוק צרכיו הנוספים של הילד במידה סבירה בפרקי הזמן שהוא שווה עם כל אחד מהם"** (שם, סעיף 89 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

14. עוד נקבע כי פסיקת המזונות נעשית באמצעות איזון כולל של הכנסות המשפחה מכלל המקורות. בעת בחינת יכולתם הכלכלית של ההורים, יתחשב בית המשפט הן בגובה הכנסתם בפועל של ההורים, הן בפרוטנציאל השתכרותם והן ברכושם (**בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה**, פסק דין מיום 8.6.05, פסקה 5 לפסק הדין; **בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי**, פסק דין מיום 2.10.05; **ע"א 250/09 פלוני נ' פלוני**, פורסם באתר הרשות השופטת ביום 2.6.09, פסקה 5 לפסק הדין).

15. אבחן להלן הקריטריונים שנקבעו בפסיקה:

קריטריון ראשון: צרכי הקטינים-

16. בסיכומיה עתרה התובעת להותרת דמי המזונות הזמניים שנפסקו (ואשר אושרו בהחלטת בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור שהוגש) על כנס כמזונות קבועים (כאמור לעיל, בהחלטה למזונות זמניים מיום 19.9.16 נפסקו לכל קטין מזונות זמניים בסך של 1,300 ₪), וכן עתרה לחיוב הנתבע ב- 50% מעלות מדור, דהיינו 50% מסך של 5,500 ₪ - 2,750 ₪. לטענתה, היחס בין השתכרויות הצדדים הינו 2,600 ₪ לתובעת מול 13,666 ₪ לנתבע, כלומר: 1: 5.3.

ביום 28.6.17 הודיעה התובעת כי שכרה דירה ב _____ ועלות שכה"ד הינו 5,500 ₪ (**צורך הסכם שכירות כנספח א' להודעה**).

עוד לטענתה, אל נוכח השתכרותה המצומצמת, יש לחייב את הנתבע במלוא עלות המדור של הקטינים (50% מתוך סך שכ"ד בסך 5,500 ₪ לחודש, דהיינו: 2,750 ₪ לחודש).

17. לטענת האב, הצדדים לא ויתרו על חקירות להוכחת צורכי הקטינים, אלא הסכימו - כפי ההלכה הפסוקה ממילא - כי מזונות מינימום של 1,400 ₪ לחודש לקטין אינם דורשים הבאת ראיות. תביעת מזונות הינה ככל תביעה כספית אחרת, ויש להוכיחה בראיות. התובעת לא הוכיחה קיומן של הוצאות מעבר לסכום המינימום. לדבריו, היות והתובעת עתרה להותיר את ההחלטה למזונות זמניים על כנה, ומשלא הוכיחה את צורכי הקטינים מעבר לסך של 1,300 ₪ לחודש לכל קטין וכן בהתאם להילכת [ע"א 552/87 ורד נ' ורד](#) לפיה סך מזונות הקטינים אינו מהווה מכפלה של הסכום הנ"ל אזי יש לקבוע כי הוצאותיהם השוטפות של שלושת הקטינים הינן 3,600 ₪ לחודש.

לטענתו, עלויות הצדדים בגין מדורם הינן שוות- 5,500 ₪ (התובעת משלמת סכום זה לטענתה בגין מדור והנתבע משלם סכום זה כמשכנתא על בית המגורים שרכש). בכוונת הנתבע למכור את הבית בשל אי יכולתו לעמוד בתשלום המשכנתא, ולשכור דירה למגוריו. לאור זאת יש לקבוע כי כל צד יישא בעלות מדור הקטינים כשהם אצלו. לחלופין, כך לטענתו, יש להותיר את המדור שנפסק בהחלטה למזונות זמניים, ולקבוע כי עלות מדורם של הקטינים תעמוד על סך של 1,025 ₪ לחודש (25% מדמי שכירות בסך 4,500 ₪ לחודש), כך שבסה"כ יהיו המזונות בתוספת פסיקת מדור- בסך 4,625 ₪.

לדבריו, יחס ההכנסות בין הצדדים הינו 40%-60% (10,500 ₪ לנתבע מול 7,000 ₪ לתובעת).

לפיכך, עליו לשאת ב- 60% מהוצאות הקטינים (2,775 ₪) בקיזוז 43% בגין הזמן בו שוהים עימו הקטינים (1,989 ₪) ובסה"כ עליו לשלם 787 + 60% מהוצאות חינוך ובריאות חריגות, כאשר יש לחלק את קצבת הילדים המתקבלת מהמל"ל.

18. כמפורט לעיל, בדיון שהתקיים ביום 2.7.17 הגיעו הצדדים להסכמה כי סכום מזונות המינימום- 1,400 ₪ לילד- אינו דורש הוכחה.

יצוין כי לאחר שהגיעו הצדדים להסכמה זו, נקבע בפסק דין שניתן ביום 9.10.17, כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות משהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים כיום על סך של 1,600 ₪, לא כולל דמי מדור ואחזקתו ([עמ"ש \(מחוזי ת"א\) 46291-16 פלונית נ' פלוני](#), פורסם בנבו, 9.10.17).

על סכום זה יש להוסיף את חלקו היחסי של הקטין בעלות המדור של שני ההורים הכוללת את שכר הדירה/משכנתא ואת עלויות אחזקת הדירה, וזאת מאחר והקטינים חולקים את הסדרי השהות בבית שני הוריהם באופן נרחב כמפורט לעיל, ויש צורך במדור מספק הן אצל האב והן אצל האם.

לרוב בהתאם לפסיקה מכומת רכיב המדור ב-30% לקטין, 40% לשני קטינים ו- 50% לשלושה קטינים ומעלה, מן הסכום המשולם.

19. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ואל נוכח כלל החומר שהובא בפניי, אני רואה לנכון לקבוע כי צרכיו של כל קטין יועמדו על סך של 1,600 ₪ לחודש ובסה"כ 4,800 ₪ עבור שלושת הקטינים.

20. **מדור**: מאחר והקטינים כאמור חולקים את הסדרי השהות בבית שני הורים באופן נרחב יש צורך במדור מספק בבית שניהם.
 בהתאם לטענות הצדדים כאמור לעיל, לאם ולאב הוצאה זהה בגין מדור (האם טענה כי משלמת 5,500 ₪ בגין שכי"ד והאב טען כי משלם 5,500 ₪ בגין המשכנתא).
 לפיכך, חלקם של הקטינים הינו 50% משכר הדירה אותו משלמת האם, דהיינו: 2,750 ₪ לחודש וחלקם של הקטינים במדור בבית האב, הינו 50% מהמשכנתא המשולמת על ידו, דהיינו, גם 2,750 ₪ לחודש.
כך שחלקם של הקטינים במדור הינו 5,500 ₪ (2,750+2,750).

21. **הוצאות אחזקת מדור:**

לשני ההורים הוצאות בגין אחזקת המדור, אותם אני מעריכה בסכום של 1,000 ₪ לחודש בבית האם ו-1,000 ₪ לחודש בבית האב.
 חלקם של הקטינים בהוצאות אחזקת המדור הינו -50% מהוצאות אחזקת המדור בבית האם דהיינו, 500 ₪, ו-50% מהוצאות אחזקת המדור בבית האב, דהיינו, גם 500 ₪.
חלקם של הקטינים בהוצאות אחזקת המדור בבית שני הוריהם הינו אם כן: 1,000 ₪.

22. **אני מעמידה אפוא את כלל צרכי הקטינים, לרבות הוצאות מדור ואחזקת מדור (₪4,800+ 5,500 + 1,000 ₪), על סך של 11,300 ₪ לשלושתם יחד - 3766.66 ₪ לכל אחד מהם, לשם הנוחות אעגל את הסכום ל-3,770 ₪ לכל אחד מהקטינים.**

קריטריון שני: יכולותיהם הכלכליות של ההורים-

השתכרות האם, פוטנציאל השתכרותה, ורכושה:

23. האם טענה בסיכומיה, כי בשנת 2016 השתכרה כ- 2,600 ₪ בלבד לחודש (סעיף 9 לסיכומים), וכן טענה כי בשנת 2017 נמנע ממנה ל _____ מאחר ועברה להתגורר ב _____ שם אינה מוכרת כלל.
 כמו כן טענה כי בשנה זו בוטל פרויקט _____ בשל העדר תקציב והתובעת עובדת אפוא רק יום אחד בשבוע (סעיפים 10-11 לסיכומיה).
 עוד ציינה בסיכומים כי משנת 2015 היא עצמאית בהעברת חוגים ב _____, אולם יש לה הכנסות רק 8 חודשים בשנה עקב חופשות מביה"ס (חופש גדול, חופשת חגי תשרי, חופשת פסח וכו'), ועובדת יום אחד בשבוע בלבד (סעיפים 6, 11 לסיכומים).
 עוד טענה כי כלל הכנסותיה מדווחות לרשויות המס.

24. לטענת האב בסיכומיו, התובעת עושה כל שביכולתה כדי לא לעבוד.
 לדבריו, עד סוף שנת 2014 התובעת עבדה כשכירה והשתכרה כ- 6,000 ₪ בחודש, ואילו כיום לטענת התובעת היא עובדת יום אחד בלבד בשבוע ואינה עובדת חלק מחודשי השנה. לטענתו, יש לקבוע כי התובעת אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה.

עוד לדבריו, התובעת התחמקה מהצגת אסמכתאות אודות הכנסותיה, וצירפה דו"חות לא מבוקרים, אשר אין לייחס להם משקל ראייתי כלשהו ויש להתעלם מהם. לטענתו, יש לקבוע כי הכנסת התובעת אינה נופלת מסך ממוצע של 7,000 ₪ לחודש, כפי שהיה עת שהצדדים חיו יחד: 6,000 ₪ מעבודה שוטפת + 1,000 ₪ בגין הכנסה נוספת מעריכת _____ ו_____.

עוד לטענתו, לולא סברה התובעת כי יש ביכולתה להגדיל את הכנסתה כאמור, היא לא הייתה מתגוררת בדירה ששכה"ד בגינה הינו 5,500 ₪ לחודש, כפול מהכנסתה הנוטפת.

25. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי עדויותיהם בפניי, אף עיינתי באסמכתאות שצורפו, אני רואה לנכון לקבוע את פוטנציאל השתכרות האם לצורך חישוב דמי מזונות הקטינים, בסך של 6,000 ₪ לחודש. ולהלן יפורטו נימוקיי.

א. בכתב התביעה טענה האם, כי בעבר עבדה ב_____ וב_____ והשתכרה 5,000 - 6,000 ₪ ואולם לאחר לידת הבן א' החליטו הצדדים כי תעזוב את עבודתה בשל היעדר כדאיות כלכלית. לאחר מכן, לטענתה, למדה קורס _____ ובעת שהוגשה התביעה עבדה בתחום _____ כשכירה וכעצמאית והשתכרה כ- 3,800 ₪ מעבודותיה (נכון לשנים 2014-2015) (סעיפים 16-19 לכתב התביעה).

ב. בבקשה למזונות זמניים שהגישה ביום 8.8.16 טענה האם כי בשנת 2016 הכנסותיה נטו בממוצע היו בסך של 3,681 ₪ לחודש (סעיף 12 לבקשה).

ג. בדיון מיום 29.5.16 ציינה ב"כ האם כי בשנה האחרונה הכנסותיה הינן 4,100 ₪ - 4,170 ₪ נטו לחודש בממוצע (עמ' 1 לפרוטוקול הדיון, שורה 33), ובהמשך ציינה: "בחצי שנת 2015 הייתה שכירה ובחצי השני עצמאית. ההכנסות המשותפות היו גבוהות יותר ממה שהיו השנה. לשנת 2016, ינואר - אפריל (כולל), הכנסה נטו היא 4,170 ₪. שנה שעברה הכנסות היו קצת יותר גבוהות. סביב 5,500 ₪" (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון, שורות 5-2).

ד. בתצהירה מ- 3.4.17 טענה התובעת כי בשנת 2016 השתכרה 2,627 ₪ נטו לחודש (סעיף 10 לתצהיר).

ה. בדיון שהתקיים ביום 2.7.17 ציינה האם כי עד שנת 2007 עבדה ב_____ ושכרה היה "ממוצע חודשי בסביבות 5,000 ₪ - 6,000 ₪ לחודש. בין 4 ל-6 לחודש" (שם, עמ' 7, שורה 32), ובחברת _____ הרוויחה 5,500 ₪ ברוטו ו- 4,000 ₪ נטו (שם, עמ' 7, שורות 33-34). עוד העידה כי החל מינואר 2015 עובדת כעצמאית (עמ' 7, שורות 25-26) וכי השתכרה בשנת 2016 כ- 2,600 ₪ לחודש (עמ' 8, שורות 12-14).

כמו כן העידה, כי עובדת 3 פעמים בשבוע, יומיים עד 16:00 ויום אחד עד 14:00 (שם, עמ' 8, שורות 19-20).

ו. התובעת העידה, כי ערכה _____ בביתה בקיץ 2014 ממנה השתכרה 9,000 - 10,000 ₪, וכי ההכנסה לא דווחה לרשויות המס (שם, עמ' 11, שורות 9-16), ובהמשך ציינה כי ערכה קייטנות בקיץ 2014 ובקיץ 2015 אולם ב- 2016-2017 לא ערכה קייטנות (עמ' 11, שורות 31-33).

ז. כאמור לעיל, בסיכומים ציינה האם כי **עובדת רק שמונה חודשים בשנה וכי עובדת יום אחד בשבוע בלבד! (סעיפים 6, 11 לסיכומים).**

26. התובעת עבדה בעבר במשרה מלאה והשתכרה 5,000-6,000 ₪ לחודש, וכן מעבירה כיום _____ וחוגים כ_____ וכשכירה. לתובעת הכשרה כקונדיטורית ואף העבירה סדנאות _____ (ר' לעיל סעיף 25(א) לפסק הדין).

לא ברור מדוע התובעת אינה עובדת במשרה מלאה, עובדת יום אחד בשבוע בלבד, וכן עובדת רק שמונה חודשים בשנה, וארבעה חודשים בשנה כלל אינה עובדת. התובעת לא טענה אף לא הוכיחה כל מניעה אובייקטיבית לכך שתעבוד במשרה מלאה ותשתכר בהתאם, ולכל הפחות את הסכומים שהשתכרה בעת שעבדה בחברות _____.

27. בנוסף, התובעת לא צירפה אסמכתאות מספקות להוכחת טענתה בדבר גובה השתכרותה. לתצהירה מיום 3.4.17 צירפה התובעת (נספח ד') דו"ח רווח והפסד לשנת 2016 (לא מבוקר וחתום ע"י יועצת המס _____) לפיו הרווח הנקי השנתי היה 31,522 ₪ (דהיינו: 2,626 ₪ לחודש).

בנוסף צירפה התובעת ביום 18.6.17 אישור מאת יועצת המס _____ לפיו הכנסתה בחודשים ינואר- מאי 2017 הייתה כ- 3,966 ₪ וכן צוין כי אין לה הכנסה בחודשים אוגוסט עד אוקטובר. כמו כן ב- 10.7.17 הגישה התובעת חשבוניות וקבלות על הוצאות שלטענתה הינן הוצאות העסק שלה.

התובעת לא צירפה אישורים מאומתים ודיווחים שהגישה לרשויות המס וזאת בסתירה לעדותה כי הגישה דו"ח שנתי למס הכנסה (עמ' 8 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.17, שורות 31-32).

28. בהיותה עצמאית, היה על התובעת לצרף מסמכים המאששים את טענותיה בדבר הכנסותיה, כגון דו"חות רווח והפסד מבוקרים וכן דו"ח שנתי שהגישה למס הכנסה בהתייחס לשנה החולפת, וכל זאת על מנת לפרוש בתום לב בפני בית המשפט את טענותיה בדבר הכנסתה (תמ"ש (משפחה ת"א) 31070/04 מ.ג. נ' מ.י., פורסם במאגר "נבו", 11.7.05; תמ"ש (משפחה ת"א) 22618-09-13 ל.ש. נ' א.ש., פורסם בנבו, 25.5.14, סעיף 14 לפסק הדין).

29. בהליך מזונוט על שני הצדדים לגלות גילוי מלא של מכלול הכנסותיהם, ללא קשר לנטל ההוכחה. במצב של אי בהירות בנתונים המוצגים בפני בית המשפט, וכאשר הדברים נותרים על פניהם בלתי שלמים ובלתי אמינים- יוצא נפסד מי שלא אמר אמת וערער את האמון בגרסתו.

כאשר צד בוחר להעלים נתונים בנוגע להכנסותיו, ואינו פורס את מלוא המידע הדרוש בפני בית המשפט, כך שבסופו של יום נותרת בפני בית המשפט תמונה חסרה וחלקית, שרבים בה הנעלמים וסימני השאלה ורב בה הנסתר על הגלוי, מונע הדבר מבית המשפט הסקת

מסקנות אמיתיות ונכונות בדבר מצבו הכלכלי. ברי, כי על צד זה לשאת בתוצאות התנהלותו, פן יצא הוא נשכר מחטאיו.
נתונים בלתי אמינים ובלתי שלמים יכולים במקרה ראוי למנוע הכרעה בנקודה רלוונטית, ומי שערער את האמון בדבריו עלול להישאר ללא קביעה בדבר מחסורו ועצם הצורך בסילוקו ([ע"א 5814/91 גיא נ' גיא](#), פורסם במאגר המשפטי "נבו" (1992), סעיף 4(ב) לפסק הדין).
התנהלות זו של התובעת פועלת לחובתה.

30. עוד יצוין, כי אם אכן הכנסת האם כה נמוכה כפי שטוענת, לא ברור מדוע מצאה לנכון לשכור בית שעלות שכה"ד בגינו (כפי שהיא עצמה טוענת) הינה 5,500 ₪ (למעלה מכפל השכר שלטענתה משתכרת), ואף בעובדה זו יש כדי להטיל ספק בטענתה לעניין גובה השתכרותה.

לסיכום יכולתה הכלכלית של התובעת:

31. בנסיבות אלה, ולאור כלל המפורט לעיל, לרבות בעניין היעדר אסמכתאות ומסמכים מתאימים להוכחת גובה השתכרותה של האם, העובדה שהאם בעלת הכשרה וניסיון בעבודתה וכן העובדה כי אינה עובדת במשרה מלאה על אף שלא הוכיחה כל מניעה אובייקטיבית לעשות כן, **אני רואה לנכון לקבוע את השתכרותה/פוטנציאל השתכרותה על סך של 6,000 ₪ נטו לחודש.**

רכוש שברשות האם:

32. האב רכש את חלקה של האם בבית המגורים ושילם לידיה סך 960,000 ₪ (ר' לעניין זה **סעיף 19 לתצהיר עדותה הראשית**).
בבעלות האם אף זכויות הסוציאליות שצברה.

הכנסות האב, פוטנציאל השתכרותו, ורכושו:

33. לטענת האב, ממוצע הכנסתו נטו (הסכום המועבר לבנק) הינו כ- 10,500 ₪ לחודש, ובניכוי ניכויי החובה בלבד, עומד ממוצע הכנסתו על סך של כ- 11,600 ₪ לחודש.
לטענתו, הוא עובד במשרה מלאה, אינו מבצע עבודות פרטיות, והתובעת לא הוכיחה אחרת. לדבריו, לאחר תשלום דמי המזונות הזמניים בסך של 5,025 ₪ לחודש בתוספת מחציות לא נותר לו סכום כלשהו למחייתו שלו, ובוודאי שלא למחיית הקטינים.
עוד לטענתו, רכושם של הצדדים חולק בחלקים שווים ביניהם, לאחר שבוצעה הערכת שמאי לביתם (2.7 מיליון ₪). הנתבע רכש את חלקה של התובעת (בניכוי המשכנתא) ושילם לה כ- 960,000 ₪ במזומן, כך, שני הצדדים נותרו עם רכוש בשווי זהה בדיוק.

34. לטענת האם, הכנסת הנתבע מעבודתו כשכיר הינה 12,000 ₪ לכל הפחות. כמו כן, לטענתה, הודה הנתבע בחקירתו כי ביצע עבודות פרטיות, ולא סיפק הסבר מניח את הדעת מדוע חדל לקבל תשלום על העבודות הפרטיות ומבצען כעת בהתנדבות. ברי כי הנתבע מסתיר הכנסות.

לדבריה, יש לקבוע כי הכנסות הנתבע מעבודות פרטיות הינן 1,666 ₪ וסך כל הכנסות הנתבע הינו 13,666 ₪.

עוד לטענתה, לנתבע רכוש ויכולת כלכלית גבוהה. הנתבע רכש את בית הצדדים אשר שוויו האמיתי 3.2 מיליון ₪, אולם שילם לתובעת רק 960,000 ₪ בהתאם להערכה מופחתת של השמאי.

לנתבע זכויות סוציאליות בסך של 420,000 ₪ למול זכויותיה הסוציאליות של הנתבעת שהינן בסך 183,900 ₪ בלבד, דהיינו: 43% מזכויות התובע.

35. הנתבע בחקירתו בדיון מיום 2.7.17 אישר לשאלות ב"כ התובעת כי הכנסתו הינה, כפי העולה מתלושי השכר שלו- כ- 11,654 ₪ לחודש (ר' עמ' 12 לפרוטוקול הדיון וכן עמ' 13 לפרוטוקול הדיון, שורות 20-21 מיום 2.7.17), עוד אישר כי מעבר לסכומים שמקבל כמשכורת, הוא מקבל רכב צמוד ממקום עבודתו, דלק וביטוחים, טלפון ואש"ל במימון מקום העבודה (עמ' 15, שורות 12-17).

36. הנתבע הכחיש כי עובד בעבודות נוספות וכי יש לו הכנסות נוספות. לטענתו, בשנת 2015 סייע בהתקנת מזגן למר _____ ואולם זו העבודה הפרטית היחידה שעשה. לטענתו, לא הייתה לו כל הכנסה מעבודה זו (עמ' 16-17 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.17).

37. יצוין כי האם לא צירפה כל אסמכתא לתמיכה בטענתה כי האב עובד בעבודות נוספות אינן מדווחות לרשויות וטענתה זו לא הוכחה.

38. לאור כל האמור, יש לקבוע כי הכנסת האב ופוטנציאל השתכרותו לצורך חישוב מזונות הקטינים הינה בסך של 11,654 ₪ לחודש.

רכוש האב:

39. בבעלות האב בית המגורים ב _____ לאחר שרכש מהאם את חלקה בבית (ומשלם בגינו הלוואת משכנתא).
בבעלות האב אף זכויות סוציאליות שצבר.

קריטריון שלישי: יחס ההכנסות בין הצדדים-

40. כאמור לעיל, הכנסות הצדדים לצורך חישוב מזונות הקטינים הינן 6,000 ₪ (הכנסת האם) ו- 11,654 ₪ (הכנסת האב).

היחס בין ההכנסות הינו אפוא 34% (האם) - 66% (האב).

קריטריון רביעי- זמני השהות:

41. בחינת הסדרי השהות בנדון הינה בהתאם להסכמת הצדדים כאמור לעיל בדיון מיום 2.7.17 ולפיה זמני השהות עם האב: פעמיים באמצע שבוע וכל סופ"ש שני, היינו: 6 ימים מתוך 14 יום, וזמני השהות עם האם: 8 ימים מתוך 14 יום.

בחישוב חודשי: הקטינים שוהים עם האם 16 ימים בחודש ו- 12 ימים בחודש עם האב. היחס הינו 57% (האם) - 43% (האב).

חישוב המזונות בהתאם להכנסות ההורים וזמני השהייה:

42. אל נוכח כלל האמור לעיל, קביעת החיוב בהתאם ליחס הכנסות ההורים הינו:

האם- $3,770 \times 34\% = 1,282$ ₪.

האב- $3,770 \times 66\% = 2,488$ ₪.

43. צרכי כל אחד מהילדים בהתאם להסדרי השהות הינם כדלקמן:

בשהייתם אצל האם- $3,770 \times 57\% = 2,149$ ₪.

בשהייתם אצל האב- $3,770 \times 43\% = 1,621$ ₪.

44. בהתאם לאמור לעיל, על האב לשלם לאם מזונות כפי חלקו בהתאם ליחס ההכנסות בקיזוז

ההוצאות שמוציא בעת שהיית הילדים עימו:

$2,488 - 1,621 = 867$ ₪ לכל ילד ובסה"כ $2,601$ ₪ (לשלושתם יחד).

45. הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות באמצעות הביטוח הרפואי, וכן הוצאות חינוך,

חוגים, שיעורי עזר, קייטנות יחולקו בין הצדדים ביחס להכנסותיהם, קרי: 66% האב ו-

34% האם, שכן מדובר בהוצאות שאינן תלויות שהות ועל כן יחושבו אלו ללא קשר לזמני

השהות (ר' בעניין זה תלה"מ מ (משפחה ת"א) 13548-04-17 ת. א. נ' ק. נ, פורסם בבנב,

30.01.2018, סעיף 77 לפסק הדין).

46. תוקפו של פסק דין זה הינו ממועד מתן פסק הדין ואילך.

47. עד למועד פסק הדין תעמוד בתוקפה ההחלטה למזונות זמניים מיום 19.9.16, ללא תשלום

הפרשים כלשהם וללא ביצוע השבת סכומים ע"י האם, וזאת בהתאם להנחה שלא נסתרה

בנדון כי סכומים ששולמו חזקה עליהם כי נאכלו, והשבתם תפגע בטובת הקטינים (ור'

לעניין זה אף פסק הדין שניתן לאחרונה בעמ"ש (מחוזי ת"א) 2649-01-16 פלונית נ' פלוני,

מיום 27.2.18).

48. אל נוכח כלל האמור לעיל, נפסק כי האב ישלם למזונותיהם הקבועים של הקטינים

כדלקמן:

א. האב ישלם לקטינים לידי האם דמי מזונות בסך של 867 ₪ עבור כל קטין (ובסה"כ

$2,601$ ₪ לשלושתם יחד).

ב. תוקף החיוב החל ממועד מתן פסק דין זה.

ג. דמי המזונות ישולמו ביום ה- 10 לכל חודש עבור כל חודש מראש.

תשלום ראשון של דמי המזונות השוטפים ישולם בתאריך 10.5.18.

- עד למועד זה תעמוד בתוקפה ההחלטה למזונות זמניים מיום 19.9.16.
- ד. דמי מזונות הקטינים ישולמו עבור כל אחד מהקטינים עד יום מלאת לו 18 שנה או עד ליום סיום לימודיו בבית הספר התיכון עפ"י המאוחר מבין שני מועדים אלה.
- ה. בתקופה שמסיום תשלום דמי המזונות עפ"י האמור בס"ק ד' דלעיל ועד לסיום שירות החובה הצבאי בצה"ל או השירות הלאומי של כל אחד מהקטינים (אם ישרתו בצה"ל או בשירות הלאומי), ישלם האב לידי האם שליש מדמי המזונות ובכל מקרה סכום שלא יפחת מ- 350 שח לחודש.
- התשלומים בתקופת השירות הצבאי או בתקופת השירות הלאומי ישולמו ע"י האב לידי האם כל עת שמי מהקטינים ממשיך להתגורר בבית האם בתקופת השירות הצבאי או בתקופת השירות הלאומי.
- להסרת ספקות מובהר בזאת כי מגורים בבית האם בעת החופשות מצה"ל או השירות הלאומי יחשבו "כמגורים" לעניין חיוב זה.
- ו. היה ומי מהקטינים ישרת בצבא או בשירות הלאומי אך לא יתגורר בבית האם יבוצע התשלום ישירות לידיו.
- ז. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שבסיסו מדד חודש מרץ 2018 והם יעודכנו מדי 3 חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע, בהתאם למדד האחרון הידוע ביום העדכון.
- ח. בנוסף לדמי המזונות האמורים לעיל יישא האב ב- 66% מהוצאות הקטינים כמפורט להלן (בכפוף להצגת קבלות או על ידי תשלום חלקו ישירות לגורם נותן השירות):
- (1) הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי ו/או הביטוח הרפואי המשלים בו מבטחים הקטינים.
  - (2) הוצאות שיעורי עזר, היה ותבוא על כך המלצה של המורה המקצועי ו/או מחנך/כת הכתה ו/או יועץ/צת בית הספר.
  - (3) הוצאות חוג אחד בו ייטול כל אחד מהקטינים חלק בתעריפים רגילים ומקובלים לרבות בהוצאות כל הציוד הנדרש (ככל שנדרש) לחוג.
  - (5) הוצאות קייטנה בקיץ (מחזור אחד) עבור הקטינים, בתעריפים רגילים ומקובלים של מתנ"ס/עירייה.
  - (6) הוצאות צהרון עבור הקטין _____ עד סוף כיתה ד.
  - (7) הוצאות חינוך הקטינים בביה"ס: אגרום רישום, סל תרבות, טיולים, תלבושת אחידה, רכישת ספרים ומחברות בתחילת שנה, וכל הוצאה אחרת שתידרש/תומלץ על ידי בית הספר, בניכוי מענק החינוך שמתקבל מהמל"ל (ככל שמתקבל) עבור הקטינים.
- ט. בשים לב להפרשי ההשתכרויות בין הצדדים מצאתי כי תשלומי המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים ישולמו לידי האם ויתווספו לדמי המזונות.

49. כל הוצאה רפואית חריגה תשולם על ידי ההורים כמפורט לעיל (האב ישלם 66% והאם תשלם 34%), לאחר קבלת הוראה רפואית המאשרת את נחיצותה ולאחר שניתנה לכל הורה אפשרות לבדוק את ההוראה הרפואית שניתנה, נחיצותה ועלותה. במקרה של מחלוקת בין ההורים לעניין נחיצות ההוצאה הרפואית החריגה, יכריע בעניין רופא מומחה בתחום בו נדרשת ההוצאה הרפואית החריגה.

50. בנסיבות העניין לא מצאתי לנכון לחייב בהוצאות ואני מורה כי כל צד יישא בהוצאותיו.

51. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

פסק דין ניתן ביום 3.5.18.
פסק דין מתוקן ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ח, 10 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

חגית מטלין, שופטת

חגית מטלין 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)